நமது தேவன் வெளிப்படுத்தப்பட்டவராய் இருக்கின்றார்

ஒரு முக்கியமான கருத்தறிவில், தேவன் மறைக்கப்பட்டவராய் இருக்க முடியாது. அவரது இருப்பே வெளிப்படுத்துதலை விளைவிக்கின்றது. இயல்பாகவே அவர் சிருஷ்டிப்பவராய் இருப்பதால்,சிருஷ்டிக்கப்பட்டது அதன் சிருஷ்டிகரை வெளிப்படுத்துகின்றது. சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் நம்முடைய இருப்பே சிருஷ்டிப்புக்கு ஆதாரமாக உள்ளது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான், வத்திக்கான் நகரில் உள்ள சிஸ்டைன் தேவாலயத்தில் நின்று, அதன் கூரைப் பகுதிகளில் வரையப்பட்டிருந்த அற்புதமான சுவர்ச் சித்திரங்களை மதிப்புணர்வுடன் காணக் கூடிய மெய் சிலிர்க்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தேன். செயலளவில் உண்மையான பயபக்தியுடன் நான் நின்று கொண்டிருக்கையில், இப்படிப்பட்ட கலைப் படைப்பொன்றை எந்த ஒரு நபரும் எப்படி நிறைவேற்றியிருக்கக்கூடும் என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன், ஆனால் எவரேனும் ஒருவர் அதைச் செய்திருந்தால் அதற்காக நான் வியப்படையவில்லை! அந்த அழகிய சித்திரங்கள் இருப்பதே அவைகளை யாரேனும் ஒருவர் வரைந்திருந்தார் என்பதற்கு நேர்மறையான ஆதாரமாக உள்ளது. மேலும், வியப்பூட்டும் அந்தக் காட்சியானது ஓவியரின் பண்பு நலனுக்கான ஆதாரமும் அளித்தது. அந்தப் பணியை நிறைவேற்ற நீண்ட காலம் ஆகியிருக்கும் என்று நான் உணர்ந்தேன். மாபெரும் பொறுமை (சுமார் நாலறை ஆண்டுகாலம் மதிப்புடையது) தேவைப்பட்டிருந்தது. அசாதாரணமான திறமை தெளிவாய்த் தெரிந்தது. கண்டுணர்தல் மற்றும் விகிதாச்சாரம் ஆகியவற்றின் உன்னதமான அறிவை அந்த வேலைப்பாடு காண்பித்தது. சரீர வலிவு அவசியமாய் இருந்தது என்பது தெளிவாய் இருந்தது. சுருக்கமாய்க் கூறினால், கலைத் திறமைக்கு ஒரு ஓவியன் தேவை என்பது ஒரு கடந்த கால முடிவாக மட்டும் இருந்ததில்லை; அந்த உன்னதப் சிருஷ்டிப்பானது மேலான கலைஞனின் குறிப்பிட்ட சில பண்புகளை எனக்குக் கூறியது.

இது போலவே சிருஷ்டிப்பிலும் உள்ளது. இது யாரோ ஒருவருடைய மிக உயர்வான பொதுவான வெளிப்படுத்துதலாக உள்ளது. படைப்பின் பொதுவான வெளிப்பாட்டில் நாம், சிருஷ்டிப்பவர் இருத்தலின் “வெறும்” உண்மையைக் காட்டிலும் அதிகமானவைகளைப் பகுத்துணர முடியும். மேலும் நாம் சிருஷ்டித்தவரின் “பண்பு” பற்றிய சிலவற்றையும் காண

முடியும். உதாரணமாக, ஏற்கனவே தேவபக்தியுடன் தேவனை விசுவாசித்த தாவீதினால் பின்வரும் உற்று நோக்கல் ஏற்படுத்தப்பட்டது: "வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகாய விரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது" (சங். 19:1). தாவீது தேவனுடைய கரங்களின் செயலில் மகிமையைக் கண்டார். இன்றைய நாட்களில் நாம், அண்டத்தின் மாபெரும் அளவு பற்றியும், நமது சூரிய மண்டலத்தின் துல்லியமான செயல்பாடுகள் பற்றியும் பெரும் வியப்படைகின்றோம். உண்மையில் நாம் நமது கடிகாரங்கள் மற்றும் நாட்காட்டிகள் ஆகிய வற்றைக் காணும் பொழுது இந்தத் துல்லியமான அமைப்பு முறையையே சார்ந்துள்ளோம். பகல் மற்றும் இரவு மற்றும் பருவங்கள் வந்து போகுதல் ஆகியவற்றின் ஒழுங்கு முறையை நாம் அறிகின்றோம். வானவியல் அறிஞர்கள் நமது சூரியனைச் சுற்றி வரும் கோள்கள் இருக்கும் இடத்தைப் பற்றியும், மிக தொலை தூரமான எதிர்காலத்திலும் கூட கிரகணங்கள் எப்பொழுது ஏற்படும் என்பது பற்றியும் நமக்குக் கூறுகின்றனர். ஆம், சிருஷ்டித்தவரின் சிருஷ்டிப்பைப் பற்றிப் படிப்பதினால், நாம், அவருடைய மகிமை, மாபெரும் தன்மை மற்றும் சிருஷ்டிகரின் ஒழுங்கமைவு முறை ஆகியவற்றில் சிலவற்றை அறிகின்றோம்.

இன்னொரு முக்கியமான கருத்தறிவில், தேவன் திரையிடப் பட்டுள்ளார். சிருஷ்டிப்பில் நாம் சிருஷ்டித்தவரின் *உண்மையையும்* மற்றும் சிருஷ்டித்தவரின் "பண்பினங்கள்" சிலவற்றையும் கூடக் காண்கின்றோம். இருப்பினும் சிஸ்டைன் பேராலயத்தில் உள்ள சித்திரங்கள் அவைகளை வரைந்தது யார் என்று சொல்லாதது போலவே, சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகள், அந்த சிருஷ்டிகர் *யார்* என்று நமக்குக் கூறுவதில்லை. அந்தச் சித்திரங்களைப் பார்த்ததினால் அல்ல, ஆனால் உச்ச மறுமலர்ச்சி காலத்தின் பொழுது இத்தாலியக் கலைகளின் வரலாற்றை வாசித்து படித்ததினால், மைக்கேல் ஆஞ்சலோ அவைகளை வரைந்தார் என்று நான் தெரிந்து கொண்டேன். அது போலவே, தேவனுடைய குறிப்பிட்ட வெளிப்படுத்துதலான வேதாகமத்தை நாம் வாசித்து படிக்கையில் அண்டத்தையும், நமது உலகத்தையும், நம்மையும் சிருஷ்டித்தவர் யார் என்று நாம் கண்டறிகின் றோம். அவரே மிகப் பெரிய கட்டிடக் கலைஞர் என்று வேதாகமத்தில் நாம் கண்டறிகின்றோம். வேத வசனங்களின் உதவியில்லாமல் நீங்களோ அல்லது நானோ, சிருஷ்டித்தவர் யார் என்று அறிந்திருக்க முடியாது.

இதனால்தான் தேவனைப் பற்றிய நமது கலந்தாய்வுகளில் வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்துவதில் நாம் கவனத்துடன் இருக்கின்றோம். பொதுவான வெளிப்படுத்துதலானது (இயற்கை) சிருஷ்டித்தவர் இருக்கின்ற உண்மையையும், சிருஷ்டித்தவரின் குணங்கள் சிலவற்றையும் கூட நிலைநாட்டுவதற்கு உதவியாய் இருப்பதை நாம் கண்டறிந்தோம், ஆனால் சிருஷ்டித்தவரோ வேதாகமத்தின் தேவனாக இருக்கின்றார் என்று அடையாளப்படுத்துவதற்கு நாம் வேத வசனங்களிடத்தில் திரும்பினோம். மேலும் நாம், அவரது வல்லமையான செயல்பாடுகள் அவரது மக்களின் வரலாற்றில் இவரைப் பற்றிய ஒரு வெளிப்படுத்துதலாக உள்ளதென்றும் நாம் படித்தோம். இருப்பினும், வரலாற்றில் அவரது ஈடுபாட்டின்

முக்கியத்துவமானது அவரது ஒழுக்க இயல்பிலேயே அஸ்திபாரம் கொண்டுள்ளது. இந்த பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சத்தியமானது - அவரது பிரித்து வைக்கப்பட்ட செயல்களில் இருந்தல்ல - வேதாகமத்தில் இருந்தே வருகின்றது. ஆகையால், நாம் திரையிடப்பட்ட தேவனையும் மற்றும் ஒரு வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனையும் பெற்றுள்ளோம். அவர் இயற்கையிலும் (சிருஷ்டிப்பில்) மற்றும் வேதாகமத்திலும் வெளிப் படுத்தப்படும் வரையிலும் அவர் திரையிடப்பட்டுள்ளார், மற்றும் அவருடைய சித்தத்தினுடைய அளவுக்கு மட்டுமே இது நடைபெறுகின்றது.

அவரது செய்தித் தொடர்பில் வெளிப்படுத்தப்பட்டார்

தேவன் தமக்குரிய சொந்த வழியில் தம்மை வெளிப்படுத்துகின்றார் என்று வேதாகமம் காண்பிக்கின்றது. அவர், ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, மோசே, சாமுவேல், நாத்தான், எசேக்கியேல் முதலியவர்களிடம் பேசினார்.[1] இந்த செய்தித் தொடர்பு அவரது சித்தத்தை அறியப்படுத்து வதற்காகவே ஏற்பட்டிருந்தது. அவர் தமது மக்கள் தக்கமுறையில் வழி நடத்தப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார். வரலாற்றுப் பூர்வமான உண்மைகளைக் காட்டிலும் அதிகமானவைகள் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. அவர்களிடையில் அவரது செயல்பாடுகளுக்கும், அவர்களுடன் அவரது உறவுமுறைக்குமான பகுத்தறிவுள்ள காரணம் ஒன்று அவரது வெளிப் படுத்துதலின் உயர்வாக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகையால், அவரது செயல்களும் அவரது வார்த்தைகளும் தேவனால் அளிக்கப்படும் பாதுகாப்பு, கவனிப்பு, வழிகாட்டுதல் மற்றும் ஒப்புரவு ஆகியவற்றைச் சித்தரிக்க இணைந்துள்ளன. அந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் அவரது சித்தம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

அவரது உடன்படிக்கையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டார்

உடன்படிக்கையானது அதன் எல்லாக் கிளைத்தல்களுடனும் அவர்களுக்கான தேவனுடைய அக்கறையின் மையப் படைப்பாக இருந்தது. உடன்படிக்கையானது, இயற்கையைப் படித்தறிதல், வரலாற்றை அலசிப் பார்த்தல், அல்லது அண்டை மக்களிடமிருந்து தற்காலச் சட்டக் கோட்பாடுகளின் பகுதிகளைக் கடன் வாங்குதல் ஆகியவற்றின் மூலமாகப் பகுத்தறியப்படவில்லை.[2] அது சீனாய் மலையில் மோசேக்கு “பத்து கட்டளைகள்” கொடுத்தலில் இருந்து தொடங்கி தேவனால் நேரடியாகத் தரப்பட்டது.[3]

அவரது செயல்கள் மற்றும் வார்த்தைகள் ஆகியவற்றில் வெளிப்படுத்தப்பட்டார்.

காலங்களினூடே தேவன் தம் மக்களுக்குத் தமது சுய வெளிப்பாட்டுச்

செயல் முறையைத் தமது செயல்கள் மற்றும் வார்த்தைகள் ஆகியவற்றினால் தொடர்ந்து செய்தார். அவரது செயல்கள் அவரது வல்லமையில் அவரை வெளிப்படுத்தின. அந்தச் செயல்களுக்கு நோக்கங்கள் தந்த அவரது வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டன.[4] *தொடர்ந்து வந்த சந்ததிகள் பயனடையும்படியாக இது யாவும் எழுதி வைக்கப்பட்டன.*[5] *எழுதப்பட்டவைகளுக்கு மிஞ்சிப்போய் விடாதபடி அல்லது அவைகளைச் செய்வதில் குறைந்து போய் விடாதபடி அவைகளை நெருக்கமாய்க் கவனித்துப் பின்பற்றும்படி மக்கள் எச்சரிக்கப்பட்டனர்.*[6]

தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட செயல்களும் வார்த்தைகளும் அவரது மக்களுடனான அவரது உறவுக்கு அவசியமான பகுதிகளாய் இருந்தன. அவர் செயல்படாது இருந்திருந்தாரென்றால், அவரது வல்லமையை அவர்கள் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள். அவர் பேசாது இருந்திருந்தாரென்றால், அவரது சித்தத்தை அவர்கள் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். இந்த "இரட்சிப்பின் வரலாறானது" எழுதப்பட்டிராது இருந்திருந்தால், அவர்கள் நினைவில் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் நினைவில் வைக்காதிருந்திருந்தால், அவரிடத்திலிருந்து அவர்கள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்களுடைய மாபெரும் முன்னோடிகளில் ஒருவர் பின்வருமாறு கூறியதில் வியப்பெதுவும் இல்லை.

> *கர்த்தர், என் கன்மலையும், என் கோட்டையும், என் ரட்சகருமானவர். தேவன் நான் நம்பியிருக்கிற துருக்கமும், என் கேடகமும், என் ரட்சண்ணியக் கொம்பும், என் உயர்ந்த அடைக்கலமும், என் புகலிடமும், என் ரட்சகருமானவர்; என்னை வல்லடிக்கு நீங்கலாக்கி, ரட்சிக்கிறவர் அவரே (2 சாமு. 22:2, 3).*

தீர்க்கதரிசிகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டார்

தேவனுடைய மாபெரும் மற்றும் மிகவும் முழுமையான வெளிப் படுத்துதல் இன்னமும் வரவேண்டியதாக இருந்தது. தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகள் அவரது சித்தமும் திட்டங்களும் வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கு முக்கிய வாய்க்காலாக இருந்தனர். சீனாய் உடன்படிக்கையின் கீழ் அவர்கள் வாழ்கையில், வரப் போகிறதாயிருந்த புதிய உடன்படிக்கையைப் பற்றி அவர்கள் பேசினர். எரேமியா இந்த உடன்படிக்கையைப் பற்றி - இதன் தொடக்கம், இதன் இயல்பு மற்றும் இதை ஏற்றுக் கொள்பவர்களுக்கு இதன் பயன்மிக்க விளைவுகள் ஆகியவை பற்றி - விவரித்தார்:

> *இதோ நாட்கள் வரும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார், அப்பொழுது இஸ்ரவேல் குடும்பத்தோடும் யூதா குடும்பத்தோடும் புது உடன்படிக்கை பண்ணுவேன். நான் அவர்கள் பிதாக்களை எகிப்து தேசத்திலிருந்து அழைத்து வரக் கைப் பிடித்த நாளிலே, அவர் களோடே பண்ணின உடன்படிக்கையின்படி அல்ல; ... நான் என் நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்கள் உள்ளத்திலே வைத்து, அதை அவர்கள் இருதயத்திலே எழுதி, நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.*

இனி ஒருவன் தன் அயலானையும், ஒருவன் தன் சகோதரனையும் நோக்கி, கர்த்தரை அறிந்துகொள் என்று போதிப்பதில்லை; அவர்களில் சிறியவன் முதல் பெரியவன் மட்டும், எல்லாரும் என்னை அறிந்துகொள்வார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; நான் அவர்கள் அக்கிரமத்தை மன்னித்து, அவர்கள் பாவங்களை இனி நினையாதிருப்பேன் (எரே. 31:31-34).

தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளில் - ஒருவரைத் தவிர (உபா. 34:10-12) - மோசேக்கு ஒப்பானவர் எவரும் இல்லை. மோசே தம்மைப் போல ஒரு தீர்க்கதரிசி வருவார் என்று கூறினார். இந்த தீர்க்கதரிசிக்கு மக்கள் கவனமாய்ச் செவி கொடுத்தல் அவசியமாகும், ஏனென்றால் அவர் தேவனுடைய வார்த்தைகளையே பேசுவார் (உபா. 18:15-19).

அவரது குமாரனில் வெளிப்படுத்தப்பட்டார்

இந்த தீர்க்கதரிசி பின்னாளில் பாடுபடும் மேசியாவாகிய இயேசு (அப். 3:17-26), மரணத்திற்குள்ளாக்கப்பட்ட நீதிமான் (அப். 7:52, 53) என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டார். அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு, பஸ்கா உணவை உண்பதற்காகத் தமது சீஷர்களுடன் கூடினார். இந்த உணவின் போது, அப்பத்திற்கும் திராட்ச இரசத்திற்கும் அவர் புதிய அர்த்தத்தைக் கொடுத்தார். அவர் அப்பத்தைக் கொடுத்து, "நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள். இது என்னுடைய சரீரமாய் இருக்கிறது" என்றார். அவர் திராட்ச ரசம் நிறைந்த கிண்ணத்தை எடுத்து, "இதிலே பானம் பண்ணுங்கள், இது பாவமன்னிப்புண்டாகும்படி அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற புது உடன்படிக்கைக்குரிய என்னுடைய இரத்தமாயிருக்கிறது" என்றார் (மத். 26:26-28; மாற். 14:22-24; லூக். 22:19, 20). அவரது தியாகத்தின் மூலமாக அவர் புதிய மற்றும் இன்னும் மேன்மையான உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரானார். அவர் முதல் உடன்படிக்கையை வழக்கற்றதாக்கியதும், அதே வேளையில் பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் உண்மையாக வாழ்ந்திருந்தவர்களுக்கு மீட்பிற்கான வழியையும் அளித்தார் (எபி. 8-10).

இந்த நாசரேத்தூர் இயேசு தேவனுடைய மிக மேன்மையான வெளிப்படுத்துதலாய் இருக்கின்றார். ஏசாயா தீர்க்கதரிசியினால் "இம்மானுவேல்" என்று கூறப்பட்டவர் இவரே என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டார், "இம்மானுவேல்" என்பதற்குத் தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார் என்று அர்த்தமாகும் (ஏசா. 7:14; மத். 1:20-23). ஆகையால், தேவன் தம் மக்களுடன் கொண்டிருந்த வெளிப்படுத்தப்பட்ட உறவானது அவரது குமாரனாகிய இயேசு என்ற நபரில் மாபெரும் உச்சத்தை அடைந்தது.

அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது. அந்தக் கிருபையை அவர் சகல ஞானத்தோடும் புத்தியோடும் எங்களிடத்தில் பெருகப் பண்ணினார் ... தமக்குள்ளே தீர்மானித்திருந்த தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின் இரகசியத்தை எங்களுக்கு அறிவித்தார் (எபே. 1:7-10).

குறிப்புகள்

[1]*ஆதி 13:14; 26:2; 28:13; யாத். 6:2, 8; 1 சாமு. 3:10; 2 சாமு. 7:4; எசே. 3:22.* [2]James B. Pritchard, ed., "The Middle Assyrian Laws," in *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament,* 2d ed., trans. F. G. and Theophile J. Meeke (Princeton, N.J.: Princeton University, 1955), 180-88. [3]*அதாவது, எபிரெயச் சொற்றொடரான sereth haddbarim என்பது, "பத்து வார்த்தைகள்" என்று அர்த்தப்படுகின்றது; கிரேக்க மொழியில்* (LXX), *hoi deka logoi என்பது "பத்து வார்த்தைகள்" அல்லது* "Decalogue" *என்று அர்த்தப்படுகின்றது.* [4]Arnold B. Rhodes, *The Mighty Acts of God* (Richmond, Va.: CLC Press, 1964), 12-13. [5]*உபா. 31:24; யோசுவா. 1:8; நெகே. 8:13, 14; ஏசா. 30:8; எரே. 30:1, 2; முதலியன.* [6]*உபா. 4:1, 2; நீதி. 30:5, 6; மாற். 11:17; வெளி. 22:18, 19.*